

[Helge Madsen.]

nævne kontrollkortene, som det ærede medlem hr. Per Federspiel også var inde på. Så vidt jeg kan se, står der ikke noget om dem i lovforslaget, men netop derfor vil der vel være grund til at tage sagen op.

Jeg vil også nævne spørgsmålet om opholdstilladelsen. Der står i lovforslaget, at når en udlænding har opnået opholdstilladelse i Finland, Norge eller Sverige, kan vedkommende inden for denne tilladelses gyldighedstid opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse i indtil 3 måneder. Jeg synes dog, at det var taltalende, om man kunne nå dertil — men det er måske for stort et skridt; jeg er klar over, at det går småt — at når der bliver givet opholdstilladelse i ét nordisk land, burde den gælde dem alle sammen.

Det forekommer mig, at nogle af paragrafferne bliver af en urimelig længde, når nu disse ændringer skal indarbejdes i selve loven, og det er mit indtryk, at nogle af stykkerne i høj grad bliver gentagelser. Jeg ville gerne, at vi i udvalget skulle se på, om det ikke kunne gøres noget simplere i den endelige lov.

Ud over de ændringer, der er betinget af den nordiske overenskomst, er der et par ændringer mere, nemlig med hensyn til sømændene og lejrpladserne. Der er i begge tilfælde tale om skærper, og jeg vil gerne i udvalget have at vide, om det er nødvendigt med disse skærper. Det er efter min mening ikke den vej, vi skal på dette område.

Endelig giver bemærkningerne til lovforslagets § 2 om tidspunktet for lovens ikrafttræden mig anledning til at spørge, hvor mange ratifikationsdokumenter der nu foreligger. Jeg fik af det ærede medlem hr. Per Federspiels tale indtryk af, at Danmark ikke har ratificeret. Er der overhovedet nogen, der har ratificeret endnu?

Jeg tilsiger vor velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse. Med hensyn til overenskomsten, som det ærede medlem hr. Per Federspiel var betænkelig ved, vil jeg sige, at der dog er ét gode ved den: at den kan opsiges med 6 måneders varsel.

Aksel Larsen: De foregående ordførere sagde så mange smukke og velvalgte ord til

begrundelse af hovedsagen i det lovforslag, vi her behandler, at jeg kan nøjes med på mit partis vegne at sige, at vi stiller os velvilligt til forslaget og vil være med til at gennemføre det, selv om vi naturligvis godt kan se, at der er en hel del detaljer, der er grund til at overveje nærmere. De fleste af disse skal jeg lade ligge, da andre ærede ordførere har talt om dem.

Jeg vil kun have lov at sige, at det forekommer mig, at man bliver nødt til, hvis den foreslåede § 2 i loven skal efterleves, enten at forøge politistyrken ganske betydeligt eller at søge overintelligente mennesker ansat i politistyrken, idet man forlanger, at politiet ved grænseovergangsstederne skal afvise en udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, og som „må antages“ — hvordan i alverden skal politiet vide, hvad der kan antages? — at ville rejse videre til Finland, Norge eller Sverige. De skal afvise ham, når han ikke opfylder de i vedkommende land gældende bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering. De skal afvise ham, når det „må antages“, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler. De skal afvise ham, når det „må antages“, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere, ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse. De skal afvise ham, når det „må antages“, at han helt eller delvis vil ernære sig ved tyveri eller på anden ulovlig måde i Norge, Sverige eller Finland. Jeg ved ikke, hvorledes politiet kan vide noget om det, når han rejser ind ved Kruså, men det kan være, at man kan finde politifolk, der er så begavede. Han skal afvises, når det „må antages“, at han vil indrejse for at rejse til Sverige, Norge eller Finland for at begå en eller anden forbrydelse i det pågældende land.

Ja, alle disse antagelser, som man forlanger at politiet skal skønne over, kan måske være rimeligt begrundede, men jeg tillader mig at have mine tvivl om, at politiet, uanset sin mandskabsstyrke, vil være i stand til at leve op til de meget store fordringer, der her stilles til det. Det betyder naturligvis ikke, at vi har noget imod, at det kommer til at stå i loven, og